EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 25.11.2013
SWD(2013) 473 final

KOMISSION YKSIKÖIDEN VALMISTELUASIAKIRJA

TIIVISTELMÄ VAIKUTUSTENARVIOINNISTA

Oheisasiakirja

Ehdotus neuvoston direktiiviksi

jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä annetun direktiivin 2011/96/EU muuttamisesta

{COM(2013) 814 final}
{SWD(2013) 474 final}
{SWD(2013) 475 final}

KOMISSION YKSIKÖIDEN VALMISTELUASIAKIRJA

TIIVISTELMÄ VAIKUTUSTENARVIOINNISTA

Oheisasiakirja

Ehdotus neuvoston direktiiviksi

jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä annetun direktiivin 2011/96/EU muuttamisesta

1. MENETTELYTAPAKYSYMYKSET JA INTRESSITAHOJEN KUULEMINEN

EU:n tilanne

Hybridilainojen verokohtelun eroavuudet

Verokohtelun eroavuuksien vääristäviä vaikutuksia käsitellessään käytännesääntötyöryhmä tarkasteli myös lähiyhtiöiden välisen velan hybridimuotoa, jota kutsutaan voitto-osuuslainaksi. Tarkastelun kohteena oli tilanne, jossa rajat ylittävän voitto-osuuslainan maksuja kohdellaan verovähennyskelpoisina lähdejäsenvaltiossa ja verosta vapautettuna voitonjakona (osinkona) vastaanottavassa jäsenvaltiossa, mikä johtaa kaksinkertaiseen verottamatta jäämiseen.

Käytännesääntötyöryhmä pääsi toukokuussa 2010 yksimielisyyteen siitä, että vastaanottavan jäsenvaltion olisi noudatettava lähdejäsenvaltiossa hybridilainamaksuihin sovellettavaa verokohtelua, jotta kaksinkertainen verottamatta jääminen vältettäisiin (asiakirja 10033/10 FISC 47).

Komission analyysistä kävi kuitenkin lokakuussa 2011 ilmi, että sovittu ratkaisu oli ristiriidassa emo-tytäryhtiödirektiivin[1] kanssa. Ongelmaa voitiin käsitellä kahdella tavalla: i) kehitetään käytännesääntötyöryhmässä vaihtoehtoinen ratkaisu tai ii) muutetaan emo-tytäryhtiödirektiiviä. Jäsenvaltioiden asiantuntijat tulivat komission työryhmäkokouksessa siihen tulokseen, että emo-tytäryhtiödirektiivin kohdennettu muuttaminen olisi jäsenvaltioille mieluisampi vaihtoehto.

Tämä muutos sisältyy komission 6. joulukuuta 2012 hyväksymään veropetosten ja veronkierron torjunnan tehostamista koskevaan toimintasuunnitelmaan (COM(2012) 722) yhtenä lyhyellä aikavälillä (vuonna 2013) toteutettavana toimena. Toimintasuunnitelman seurantatoimenpiteenä komissio järjesti huhtikuussa 2013 kaksi kokousta, joissa kuultiin jäsenvaltioiden asiantuntijoita ja yksityistä sektoria, tiedeyhteisöä, elinkeinoelämän järjestöjä ja veroyhdistyksiä edustavia ulkoisia sidosryhmiä ja joissa keskusteltiin näistä kahdesta toimintavaihtoehdosta.

Vaihtoehdossa A1 lähdejäsenvaltiossa vähennyskelpoiset voitonjakomaksut suljettaisiin emo-tytäryhtiödirektiivin ulkopuolelle. Vaihtoehdossa A2 emo-tytäryhtiödirektiivin tuomia verovapausetuja ei myönnettäisi lähdejäsenvaltiossa vähennyskelpoisille voitonjakomaksuille.

[1] Eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä annettu direktiivi 2011/96/EU (uudelleenlaadittu), sellaisena kuin se on muutettuna tiettyjen verotuksen alan direktiivien mukauttamisesta Kroatian tasavallan liittymisen johdosta annetulla neuvoston direktiivillä 2013/13/EU.

Viidestätoista osallistuneesta jäsenvaltiosta kahdeksan antoi voimakkaan tukensa vaihtoehdolle A2. Yksi jäsenvaltio hyväksyi emo-tytäryhtiödirektiivin muuttamisen selkeyden vuoksi ja piti tätä vaihtoehtoa hieman parempana. Neljä jäsenvaltiota totesi, että ne hyväksyisivät muutoksen selkeyden vuoksi, vaikka niiden mielestä emo-tytäryhtiödirektiivin muuttaminen ei ollut välttämätöntä. Yksi jäsenvaltio kannatti vaihtoehtoa A1. Toinen jäsenvaltio hyväksyi molemmat vaihtoehdot ja peräänkuulutti nopeaa muutosta. Neljä jäsenvaltiota jätti osallistumatta kokouksiin.

Sidosryhmien kokouksessa esitettiin erilaisia näkökantoja. Vaikka vastauksissa vuonna 2012 järjestettyyn kuulemiseen oltiin yleisesti sitä mieltä, että tällaiset verokohtelun eroavuudet olivat ei-toivottuja, jotkin elinkeinoelämän edustajat eivät pitäneet kaksinkertaista verottamatta jäämistä haitallisena. Vaihtoehdosta A2 ei pidetty erityisesti siksi, että sen katsottiin rajoittavan verovelvollisten ja jäsenvaltioiden oikeuksia: kaksinkertaista verottamatta jäämistä pidettiin jäsenvaltioiden mahdollisesti tarkoituksellisena valintana. Muut elinkeinoelämän edustajat tukivat vaihtoehtoa A1. Toisaalta kansalaisjärjestöt ja tiedeyhteisö tukivat yleisesti vaihtoehtoa A2.

Euroopan parlamentti hyväksyi 21. toukokuuta 2013 päätöslauselman[2], jossa se kehotti jäsenvaltioita ottamaan komission toimintasuunnitelman omakseen ja panemaan aggressiivisesta verosuunnittelusta annetun suosituksen kokonaisuudessaan täytäntöön. Euroopan parlamentti myös pyysi komissiota ratkomaan eri verojärjestelmien välisiä eroavuuksia ja tekemään ehdotuksen emo-tytäryhtiödirektiivin muuttamiseksi, jotta väärinkäytösten vastaista sääntöä voitaisiin tarkistaa ja kaksinkertainen verottamatta jääminen poistaa EU:ssa.

Eurooppa-neuvosto peräänkuulutti 22. toukokuuta 2013 pidetyn kokouksensa päätelmissä nopeaa etenemistä tietyissä verotusta koskevissa kysymyksissä ja ilmoitti, että komissio ”aikoo esittää ennen vuoden loppua ehdotuksen emotytäryhtiödirektiivin tarkistamiseksi”[3].

Väärinkäytösten vastainen säännös

Toimintasuunnitelma sitoo komission myös tarkastelemaan emo-tytäryhtiödirektiivissä, korkoja ja rojalteja koskevassa direktiivissä ja sulautumisdirektiivissä vahvistettuja väärinkäytön vastaisia säännöksiä. Tavoitteena on panna täytäntöön aggressiivisesta verosuunnittelusta annetun suosituksen pohjana olevat periaatteet.

Suosituksessa ehdotettiin, että jäsenvaltioiden tulisi hyväksyä yleinen väärinkäytösten vastainen sääntö sellaisen aggressiivisen verosuunnittelun torjumiseksi, joka jää veronkiertoa koskevien nykyisten erityissäännösten soveltamisalan ulkopuolelle. Suositusta ei kuitenkaan sovelleta yhtiöverodirektiiveihin, joten sen taustalla oleviin periaatteisiin ei voida tukeutua ilman lainsäädäntötoimia.

Yleistä väärinkäytösten vastaista sääntöä koskevassa ehdotuksessa noudatetaan tiiviimmästä yhteistyöstä yhdenmukaistetun finanssitransaktioveron alalla ehdotetun direktiivin[4] 13 artiklassa omaksuttua lähestymistapaa. Jäsenvaltioiden ja sidosryhmien kuulemiset järjestettiin huhtikuussa 2013.

Neljä puheenvuoron pyytänyttä jäsenvaltiota esitti, ettei direktiiveihin pitäisi sisällyttää yleistä väärinkäytösten vastaista sääntöä. Ne pitivät vastaavia kansallisia sääntöjä parempina. Kaksi niistä katsoi myös, että yleistä väärinkäytösten vastaista sääntöä voisi parantaa.

---

2 Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. toukokuuta 2013 veropetosten, veronkierron ja veroparatiisien torjunnasta (2013/2060(INI)).

3 EUCO 75/1/13 REV 1.

4 COM(2013)71 final, 14. helmikuuta 2013.

Yksi jäsenvaltio antoi tukensa kaikkien kolmen direktiivin muuttamiselle, vaikka se vaatisikin lisätyötä yleisen väärinkäytösten vastaisen säännön muotoilemiseksi. Kyseinen jäsenvaltio toisti myöhemmin kirjallisesti tukensa emo-tytäryhtiödirektiivin muuttamiselle, jotta luotaisiin velvoite vahvistaa väärinkäytösten vastainen sääntö.

Sidosryhmät eivät päässeet yksimielisyyteen siitä, pitäisikö direktiivejä muuttaa yleisen väärinkäytösten vastaisen säännön osalta, mutta elinkeinoelämän edustajat suosivat tämän sijaan yleisesti ottaen kansallisia sääntöjä. Toisaalta kansalaisjärjestöt ja yksi elinkeinoelämän edustaja näyttivät suosivan yleisen väärinkäytösten vastaisen säännön sisällyttämistä direktiiveihin.

Kansainvälinen asiayhteys

Kysymys yhtiöveropohjan kaventumisesta on hyvin korkealla sijalla monien EU-maiden ja EU:n ulkopuolisten maiden poliittisella asialistalla: siitä on keskusteltu viimeaikaisissa G20- ja G8-ryhmien kokouksissa[5] sekä OECD:ssa, jolla on parhaillaan käynnissä veropohjan kaventumista ja voitonsiirtoa koskeva BEPS-hanke[6].

OECD myös julkaisi maaliskuussa 2012 raportin ”*Hybrid Mismatch Arrangements: Tax Policy and Compliance Issues*”, jossa suositeltiin valtioissa harkittavan, otetaanko niissä käyttöön tai tarkistetaanko niissä sääntöjä, joiden mukaan tietyille hybridirahoitusjärjestelyille ei myönnettäisi etuja. Hybridirahoitusjärjestelyt ja verokeinottelu on myös yksilöity BEPS-hankkeen keskeisiksi osa-alueiksi[7].

Vaikka komissio tunnustaa kansainvälisellä tasolla haettujen ratkaisujen merkityksen, myös EU:ssa on tarpeen käsitellä verokohtelun eroavuuksia ja väärinkäytöksiä olemassa oleva EU-lainsäädäntö ja EU:n tuomioistuimen oikeuskäytäntö huomioon ottaen. Komissio uskoo, että emo-tytäryhtiödirektiivin tarkistaminen voi tarjota merkittävää tukea OECD:n tekemälle BEPS-hankkeelle, koska se voisi toimia esimerkkinä parhaasta käytännöstä veropohjan kaventumisen estämisessä.

2. ONGELMAN MÄÄRITTELY

Ongelman kuvaus

Hybridilainojen verokohtelun eroavuudet

Hybridilainajärjestelyt ovat rahoitusinstrumentteja, jotka ovat ominaisuuksiltaan sekä velan että pääoman kaltaisia. Koska jäsenvaltiot kohtelevat verotuksessa hybridilainoja eri tavoin (joko velkana tai pääomana), rajat ylittävän hybridilainan maksuja käsitellään verovähennyskelpoisena kuluna yhdessä jäsenvaltiossa (maksajan jäsenvaltio) ja verovapaana voitonjakona toisessa jäsenvaltiossa (maksun saajan jäsenvaltio), mikä johtaa ei-toivottuun kaksinkertaiseen verottamatta jäämiseen.

Väärinkäytösten vastainen säännös

Emo-tytäryhtiödirektiivin 1 artiklan 2 kohdassa sallitaan jo jäsenvaltioiden vahvistaa väärinkäytösten vastaisia kansallisia säännöksiä. Väärinkäytösten vastaisen jäsenvaltioiden toimet ovat kuitenkin varsin vaihtelevia, koska ne on suunniteltu ratkomaan jäsenvaltioiden ja

5 G20-johtajien 18. ja 19. kesäkuuta 2012 pidetyn kokouksen loppujulistukset; G20-maiden valtiovarainministerien ja keskuspankkien johdon 5. ja 6. marraskuuta 2012, 15. ja 16. helmikuuta 2013 ja 18. ja 19. huhtikuuta 2013 pidettyjen kokousten tiedonanto; Yhdistyneen kuningaskunnan ja Saksan valtiovarainministerien G20-kokouksen yhteydessä marraskuussa 2012 antama yhteislausunto; G8-maiden johtajien 17. ja 18. kesäkuuta 2013 pidetyn huippukokouksen tiedonanto.

6 OECD, *Addressing Base Erosion and Profit Shifting*, 2013.

7 OECD, *Action Plan on Base Erosion and Profit Shifting*, 2013.

niiden verojärjestelmien erityisiä huolenaiheita. Tämän vuoksi tilanne on verovelvollisten ja verohallintojen kannalta epäselvä. Nykyinen tilanne voisi myös johtaa direktiivin asiattomaan hyödyntämiseen, jos väärinkäytösten vastaisen säännöt ovat joissakin jäsenvaltioissa toisia höllemmät tai niitä ei ole.

Keitä asia koskee?

Asia koskee jäsenvaltioita niiden vähenevien verotulojen vuoksi. Elinkeinoelämää asia koskee, koska suuret, rajojen yli toimivat yritykset, joilla on varaa maksaa monimutkaisista verojärjestelmistä, saavat kilpailuetua pieniin ja keskisuuriin yrityksiin ja sellaisiin suuriin yrityksiin nähden, jotka eivät harjoita aggressiivista verosuunnittelua. Kansalaisiin asia vaikuttaa välillisesti julkisten palvelujen ja sosiaalietuuksien budjettien alenemisen kautta. Joidenkin verovelvollisten mahdollisuus hyötyä verokohtelueroista saattaa myös vaikuttaa yleiseen verojärjestelmiä kohtaan koettuun luottamukseen.

Toissijaisuus ja suhteellisuus

Aloitteella pyritään poistamaan tietyt hybridien verokohtelun eroavuudet emo-tytäryhtiödirektiivin avulla ja ottamaan käyttöön yleinen väärinkäytösten vastainen sääntö, jotta turvattaisiin tämän direktiivin toimivuus.

Nämä tavoitteet edellyttävät emo-tytäryhtiödirektiivin muuttamista. Välittömän verotuksen alalla asiaankuuluva oikeusperusta on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 115 artikla, jonka nojalla komissio voi laatia direktiivejä jäsenvaltioiden säännösten lähentämiseksi suoraan sisämarkkinoiden toimintaan vaikuttavilla aloilla.

Tämän aloitteen tavoitteita ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimiessa yksin. Juuri erot hybridirahoituksen verokohtelua koskevien kansallisten lainsäädäntöratkaisujen välillä tekevät verovelvollisille, eritoten yritysryhmille, mahdolliseksi hyödyntää rajat ylittäviä verosuunnittelustrategioita, jotka johtavat pääomavirtojen ja kilpailun vääristymiseen sisämarkkinoilla. Näin ollen ehdotetut muutokset ovat toissijaisuusperiaatteen mukaiset. Ehdotetut muutokset ovat myös suhteellisuusperiaatteen mukaiset, koska niissä ei mennä pidemmälle kuin on tarpeen kyseessä olevien ongelmien ratkaisemiseksi ja näin ollen perussopimusten tavoitteiden saavuttamiseksi erityisesti sisämarkkinoiden moitteettoman ja tehokkaan toiminnan osalta.

3. TAVOITTEET

Hybridilainojen verokohtelun eroavuudet

Aloitteen tavoitteena on se, että kaikkien yritysten toteutuneita voittoja verotetaan asianomaisessa EU:n jäsenvaltiossa ja etteivät yritykset voi vältellä veroa hybridirahoitusjärjestelmien tuomien porsaanreikien kautta rajat ylittävissä tilanteissa. Aloitteella pyritään varmistamaan tehokkaat toimet kaksinkertaisen verottamatta jäämisen torjumiseksi tällä alalla. Emo-tytäryhtiödirektiivin soveltamisen ei pitäisi tahattomasti estää tällaisia toimia.

Väärinkäytösten vastainen säännös

Aloitteella pyritään luomaan verovelvollisille ja verohallinnoille oikeusvarmuus ja selkeys ja varmistamaan, etteivät yhtiöt käytä emo-tytäryhtiödirektiivin säännöksiä väärällä tavalla hyväkseen.

4. TOIMINTAVAIHTOEHDOT

Hybridilainojen verokohtelun eroavuudet

Arvioinnissa tarkastellaan seuraavia toimintavaihtoehtoja:

Vaihtoehto A0: Ei toimia (perusskenaario)

Vaihtoehto A1: Lähdejäsenvaltiossa vähennyskelpoiset voitonjakomaksut suljettaisiin emo-tytäryhtiön soveltamisalan ulkopuolelle.

Vaihtoehto A2: Emo-tytäryhtiödirektiivin suomia verovapausetuja ei myönnettäisi lähdejäsenvaltiossa vähennyskelpoisille voitonjakomaksuille. Tämän mukaisesti maksun vastaanottavan yhtiön (emoyhtiö tai emoyhtiön kiinteä toimipaikka) sijaintijäsenvaltion on verotettava voitonjakomaksujen osaa, joka on vähennyskelpoinen maksavan tytäryhtiön sijaintijäsenvaltiossa.

Väärinkäytösten vastainen säännös

Selkeyden ja oikeusvarmuuden luomiseksi tarkasteltiin seuraavia vaihtoehtoisia tapoja parantaa väärinkäytöksiä koskevia emo-tytäryhtiödirektiivin säännöksiä:

Vaihtoehto B0: Ei toimia (perusskenaario)

Vaihtoehto B1: Saatetaan väärinkäytösten vastaiset emo-tytäryhtiödirektiivin säännökset ajan tasalle aggressiivisesta verosuunnittelusta joulukuussa 2012 annetussa suosituksessa ehdotetun yleisen väärinkäytösten vastaisen säännön valossa. Direktiiviin sisällytettäisiin suositeltu yleinen väärinkäytösten vastainen sääntö. Tässä vaihtoehdossa jäsenvaltiot voisivat valita, vahvistavatko ne kyseisen väärinkäytösten vastaisen säännön vai eivät.

Vaihtoehto B2: Muuten sama kuin vaihtoehto B1, mutta sen lisäksi jäsenvaltiot velvoitettaisiin vahvistamaan kyseinen yleinen väärinkäytösten vastainen sääntö.

5. VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Hybridien verokohtelun eroavuudet:

Seuraavassa taulukossa esitetään yhteenveto vaikutuksista (nouseva asteikko, jossa alin on ”---” ja ylin ”+ + +”).

Odotetut vaikutukset			
	Vaihtoehto A0: Ei toimenpiteitä.	Vaihtoehto A1: suljetaan hybridilainamaksut emo-tytäryhtiödirektiivin ulkopuolelle	Vaihtoehto A2: suljetaan hybridilainamaksut emo-tytäryhtiödirektiivin verovapausetuuksien ulkopuolelle
Tehokkuus toimintatavoitteiden saavuttamisessa	=	+	+++
Neljä vapautta	=	=	=
Taloudelliset vaikutukset	=	+	+++

Sosiaaliset vaikutukset	=	+	++
Veronmaksajiin ja verohallintoihin kohdistuva vaikutus	=	+	+++
EU:n talousarvioon kohdistuva vaikutus	=	=	=
Muihin osapuoliin kohdistuva vaikutus	=	=	=

* Odotetut tulokset olisivat samat kuin vaihtoehdossa A2, jos kaikki jäsenvaltiot panisivat täytäntöön käytännesääntötyöryhmän ohjeet.

Väärinkäytösten vastainen säännös

Seuraavassa taulukossa esitetään yhteenveto vaikutuksista (nouseva asteikko, jossa alin on ”---” ja ylin ”+ + +”).

Odotetut vaikutukset			
	Vaihtoehto B0: Ei toimenpiteitä*	Vaihtoehto B1: emo-tytäryhtiödirektiiviin vapaaehtoinen väärinkäytösten vastainen säännös*	Vaihtoehto B2: emo-tytäryhtiödirektiiviin pakollinen väärinkäytösten vastainen säännös
Tehokkuus toimintatavoitteiden saavuttamisessa	=	+	+++
Neljä vapautta	=	+	+
Taloudelliset vaikutukset	=	=	+
Sosiaaliset vaikutukset	=	=	=
Veronmaksajiin ja verohallintoihin kohdistuva vaikutus	=	+	+
EU:n talousarvioon kohdistuva vaikutus	=	=	=
Muihin osapuoliin kohdistuva vaikutus	=	=	=

* Odotetut tulokset olisivat samat kuin vaihtoehdossa B2, jos kaikki jäsenvaltiot panisivat täytäntöön suositellun väärinkäytösten vastaisen säännön.

6. VAIHTOEHTOJEN VERTAILU

Hybridien verokohtelun eroavuudet:

Vaihtoehdossa A0 ei käsiteltäisi kaksinkertaisen verottamatta jäämisen ongelmaa eikä siinä sallittaisi jäsenvaltioiden panna kansallisessa lainsäädännössään täytäntöön käytännesääntötyöryhmässä poliittisesti sovittua ratkaisua. Perusskenaario siis tarkoittaa, ettei porsaanreikiä tukita.

Vaihtoehto A1 olisi samansuuntainen kuin korko- ja rojaltidirektiiviin valittu ratkaisu, mutta siinä ei käsiteltäisi hybridirahoitusmaksujen aiheuttamaa mahdollista kaksinkertaista verottamatta jäämistä, jolloin kunkin jäsenvaltion olisi mukautettava omat kansalliset sääntönsä käytännesääntötyöryhmän ohjeisiin omalla tavallaan.

Vaihtoehto A2 olisi vaihtoehtoa A1 tehokkaampi hybridirahoitusjärjestelyjen torjumisessa ja varmistaisi verokohtelun johdonmukaisen koko EU:ssa[8].

Vaihtoehdossa A2 saavutettaisiin emo-tytäryhtiödirektiivin perimmäinen tavoite eli tasavertaisten toimintaedellytysten luominen eri jäsenvaltioissa sijaitsevien emo- ja tytäryhtiöryhmien sekä samassa jäsenvaltiossa sijaitsevien emo- ja tytäryhtiöryhmien välillä. Rajat ylittävien investointien lisääntyminen mahdollistaa rajat ylittäville ryhmille hybridirahoitusjärjestelyjen käytön siten, että käytetään hyväksi verokohtelun eroavuuksia jäsenvaltioiden välillä. Tämä johtaa emo-tytäryhtiödirektiivin tarkoituksen vastaisesti kilpailun vääristymiseen rajat ylittävien ja kansallisten ryhmien välillä EU:ssa.

Vaihtoehto A2 olisi lisäksi samansuuntainen OECD:n suositusten sekä EU:ssa ja sen ulkopuolella omaksutun, veropohjan kaventumisen ja aggressiivisen verosuunnittelun torjumiseen pyrkivän poliittisen lähestymistavan kanssa.

Näin ollen vaihtoehtoa A2 pidetään parhaana.

Väärinkäytösten vastainen säännös

Vaihtoehto B0 ei varmistaisi väärinkäytösten vastaisten säännösten selkeyttä ja varmuutta. Se ei myöskään estäisi emo-tytäryhtiödirektiivin väärinkäyttöä.

Vaihtoehto B1 toisi selkeyttä, koska säännös laadittaisiin oikeuksien käyttöä koskevan EU:n tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaiseksi, mutta sillä ei estettäisi emo-tytäryhtiödirektiivin väärinkäyttöä.

Vaihtoehdoista B2 on ainoa, jossa emo-tytäryhtiödirektiivin väärinkäyttö voitaisiin estää. Tämä vaihtoehto olisi vaihtoehtoa B1 tehokkaampi pyrittäessä saamaan aikaan väärinkäytösten vastaista sääntöä koskeva yhteinen standardi emo-tytäryhtiödirektiivin väärinkäyttöä vastaan. Kaikille jäsenvaltioille yhteisellä väärinkäytösten vastaisella säännöksellä luotaisiin selkeä tilanne ja oikeusvarmuus kaikille veronmaksajille ja verohallinnoille. Vaihtoehdossa B2 varmistettaisiin, ettei EU:n jäsenvaltioissa hyväksytyistä ja täytäntöön pantavista väärinkäytösten vastaisista toimenpiteistä aiheudu EU:n säännöstön noudattamiseen liittyviä ongelmia.

Näin ollen vaihtoehtoa B2 pidetään parhaana.

[8] Neuvoston käsiteltävänä on parhaillaan ehdotus, jonka mukaan korko- ja rojaltidirektiivin mukainen osakkuuden vähimmäistaso laskettaisiin emo-tytäryhtiödirektiivin mukaiselle tasolle 10 prosenttiin. Ehdotus neuvoston direktiiviksi eri jäsenvaltioissa sijaitsevien lähiyhtiöiden välisiin korko- ja rojaltimaksuihin sovellettavasta yhteisestä verotusjärjestelmästä (uudelleenlaadittu) (KOM(2011) 714).

7. SEURANTA JA ARVIOINTI

EU:n direktiivien täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa koskeva seuranta on komissiolle vakiintunut käytäntö. Aloitteessa tavoitellut oikeudelliset muutokset ovat niin suoraviivaiset, ettei ole tarpeen toteuttaa tutkimusta aloitteen tavoitteiden saavuttamisesta. On riittävää seurata, että säännöt saatetaan tosiasiallisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä jäsenvaltioissa.